

u kasnijim -ich. Dakako u označivanju tih prezimena nema konsekvencnosti, jer će jednu istu osobu jednom prigodom zvati na pr. Petrović, a drugom prigodom Petrić ili Petarčić, a ima kadikad slučajeva, da se upotrebljava i latinski genitiv singulara na pr. Petri od Petrus, Johannes od Johannes ili se izričito veli Johannes filius Petri Dragoslavich. Na pr. osoba nazvana jednom prigodom Petrović, drugom se prigodom naziva i tim latinskim genitivom Petri. Ipak su ti latinski oblici vrlo rijetki. Ima čak primjera, da se u jednom istom dokumentu prezime jedne iste osobe više puta drugačije navodi: na pr. u istom izvoru dolazi nekada sad hrvatsko prezime, sad latinski genitiv za jednu te istu osobu. Ova se prezimena na -ić upotrebljavaju za muške osobe, dok se za ženske obično naznačuje, čija je kći ili žena, na pr. za kćer Goya filia domini Stipchovis Dragoslavich, za ženu Milača uxor Bosini Draxiboevich, za udovicu Bratoslava relictā Zilgchi; nekad ima i više oznaka, kao na pr. domina Stoya filia quondam domini Georgii Milossevich de Curzola et relictā nobilis viri ser Angeli Butcovich. Katkada se pak veli za ženske na pr. ovako: Stana Pridićeva t. j. kći Pridića ili Goja Bunina t. j. kći Bune. Ima nekada slučajeva, da se pojedincima mjesto prezimena naznači zanimanje (na pr. magister Stoiachus sartor) ili mjesto, gdje se rodio, a ima već i nadimaka. Vrlo se rijetko nađe neko prezime, koje ne bismo mogli na spomenute načine objasniti, a još rjeđe nekoje, za koje bi se moglo posumnjati, da je hrvatsko, ili utvrditi, da je nehrvatsko. Kako se rado pak upotrebljavaju imena na -ić, dokazuje nam slučaj kancelara Antuna Spegnimbergo, čija se djeca nazivaju Kancelerovići. Vrlo malo ima inače muških prezimena, koja ne svršavaju na -ić. Ima imena kršćanskih i narodnih, kako muških tako ženskih, ali se i kršćanska imena često upotrebljavaju u narodnoj formi, kao na pr. Stipan ili Stipe, Ivan, Juraj, Mihoje, Mikula i t. d. Ni tu nema konsekvencnosti, jer se jedna ista osoba sad naziva latinskim oblikom sad narodnim, a često u dokumentima pridaju i kršćanskim imenima narodnog oblika i čistim narodnim imenima latinski nastavak na -us, na pr. Ivanus, Stipanus, Perus, Dragoslavus, Bogdanus i t. d. Ima tek pokoji vrlo rijetki primjer, da se neko ime spominje u talijanskom obliku, na pr. Piero, ali i po njemu prezime Pierović.

Topografska imena gora, dolina i ostalih geografskih objekata skroz i skroz su čisto hrvatska i hrvatskoga postanka, a samo bi se za vrlo rijetka moglo reći, da su nehrvatskog ili pak nejasnog